

Ludwik Sitowski (1925-1926)

BIOGRAFIA

Ludwik Sitowski urodził się 29 marca 1880 r. w Nowym Sączu. Studiował na uniwersytecie w Krakowie. Po utworzeniu Wydziału Rolniczo-Leśnego UP powołany został na katedrę zoologii i entomologii. Mianowany w 1921 r. profesorem zwyczajnym sprawował w roku 1920/21 urząd dziekana.

Był wybitnym biologiem, obdarzonym niezwykleymi zdolnościami obserwacyjnymi i spostrzegawczością. Interesował się niemal wszystkimi dziedzinami zoologii, zwłaszcza ssakami, ptakami, pierścienicami, nicieniami i roztocznymi, a jako znawca olbrzymiej grupy owadów, zyskał światową sławę. Wiele uwagi poświęcał praktycznemu zastosowaniu osiągnięć naukowych. Posiadał liczne osiągnięcia w zakresie zwalczania owadów szkodliwych dla leśnictwa i rolnictwa. W kręgu jego zainteresowań znalazło się również pszczelnictwo.

Ulubionym terenem badań Sitowskiego były Pieniny, dlatego też faunie tych gór poświęcił najwięcej publikacji. Jako jeden z pierwszych podjął myśl utworzenia na tym terenie Parku Narodowego.

Ogłosił drukiem przeszło 40 prac ujętych bardzo zwięźle, jasno i rzeczowo. Uzyskał stopień doktora filozofii na podstawie pracy „Spostrzeżenia biologiczne nad molowcami”, w której omawia niezwykłą zdolność gąsienic tych owadów w pozyskiwaniu pokarmu ubogiego w białka, węglowodany i tłuszcze. Jego badania na ten temat sztucznego barwienia gąsienic i motyli wzbudziły wielkie uznanie biologów i są wymieniane we wszystkich podręcznikach biologii ogólnej.

Przyczynił się do pogłębiania wiedzy o szkodnikach owadzych i ich pasożytach. Był propagatorem biologicznej walki z owadami wyrządzającymi olbrzymie szkody w leśnictwie i rolnictwie. Prace z tego zakresu nabrały dużego rozgłosu. Specjaliści niemal ze wszystkich krajów Europy nawiązywali z nim kontakt, a eksperci angielscy i amerykańscy przyjeżdżali do Polski, aby poznać go osobiście i skorzystać bezpośrednio z jego fachowych rad. Z kierowanej przez prof. Sitowskiego katedry zoologii i entomologii wysyłano rozmnożone pasożyty owadzie w celu przeszczepienia ich na szkodniki występujące w innych krajach Europy oraz Ameryki. Zmarł w Poznaniu 20 listopada 1947 r. w drodze na wykład.

Źródło:

Dzieje akademickich studiów rolniczych i leśnych w Wielkopolsce 1919-1969. Poznań 1970

Opracowanie:

Magdalena Grygiel - Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką